

Ενας «θαυμαστός καινούργιος κόσμος»

Μόλις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσε την πολιτική της για τον «Ινδοειρηνικό» Ουάσιγκτον, από κοινού με το Λονδίνο και την Καμπέρα, γνωστοποίησε τη σύμπληξη της συμμαχίας των τριών για την ίδια περιοχή. Χωρίς προσυνηννόηση, χωρίς διαβούλευση με τις Βρυξέλλες. Ο Αντονι Μπλίνκεν προσπάθησε να πείσει ότι οι Ευρωπαίοι είχαν προηγουμένως ενημερωθεί αλλά δεν το κατόρθωσε. Κάποιοι δεν αποκλείουν ότι οι ΗΠΑ θέλησαν να αποφύγουν τις μακρές διαβουλεύσεις με Παρίσι και Βρυξέλλες και να «τελειώνουν γρήγορα»...

Αν και η στροφή προς τον Ειρηνικό είχε ξεκινήσει από τον Ντόναλντ Τραμπ, το νέο σκηνικό εμφανίστηκε με μια χονδροειδή στροφή των ΗΠΑ προς την

Ασία. Έτσι, ο Τζο Μπάιντεν ξάφνιασε πολύ δυσάρεστα τους Ευρωπαίους απογοητεύοντάς τους με την προβολή ενός μη αναμενομένου προφίλ. Με την Αμερική αντί να «επανερχεται στην Ευρώπη» να αδιαφορεί για αυτήν. Αφήνοντας μάλιστα εκτός νυμφώνος τη Γαλλία, πράγμα που πολύ δύσκολα μπορεί να θεωρηθεί αμέλεια, αφέλεια ή παραγνώριση μιας ευρωπαϊκής χώρας, που είναι πολλαπλά παρούσα στον Ινδοειρηνικό. Δύσκολο ακόμα να πιστέψει

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΚΛΙΚΗ

κανείς ότι η Ουάσιγκτον δεν περίμενε τις γαλλικές αντιδράσεις και πως τις βλέπει ως τέχνασμα για τις προεδρικές εκλογές του 2022. Ίσως γι' αυτό να δούμε την Ουάσιγκτον, στο προσεχές μέλλον, να ερωτοτροπεί με το Παρίσι και τις Βρυξέλλες με την ελπίδα πως σύντομα θα απαλείψει τη μεγάλη δυσσάρεσκια που έχει προκαλέσει σε μια προσπάθεια να γκρεμίσει το τείχος που ύψωσε με μιας όχι μόνο έναντι της Κίνας αλλά και έναντι της ίδιας της ΕΕ.

Το Λονδίνο, από την πλευρά του, έσπευσε να απαιτήσει νέο διεθνή ρόλο και ισχύ. Χαλαρώνει όμως έτσι ακόμα περισσότερο τους αρμούς των γεφυρών του με την ΕΕ, θυμίζει άλλες στιγμές της Ιστορίας στο Παρίσι και, παρά ταύτα, θεωρεί πως αποκτά ξανά ειδικό βάρος με την ενεργό συμβολή του στη νέα «συμμαχία των αγγλοφώνων».

Αν θέλει να είναι όχι μια απλή οικονομική οντότητα στον παγκόσμιο χάρτη, η ΕΕ πρέπει να κινηθεί σοβαρά, γρήγορα και, κυρίως, ψύχραιμα. Τώρα πα εμφανίζεται όσο ποτέ αναγκαία η στρατηγική της αυτονομία. Και γι' αυτό χρειάζεται συσπείρωση και αποφάσεις. Εκτός αν οι Βρυξέλλες επιθυμούν τον ρόλο του παρατηρητή που, όπως ο κ. Μπορέλ, κάθε φορά που θα βρίσκονται προ εκπλήξεων θα δηλώνουν πως η Ουάσιγκτον παρέλειψε να τις συμβουλευθεί. Το πρόβλημα, βέβαια, είναι ότι μια σειρά νέων κυρίως μελών της Ένωσης, έχοντας ωπές ακόμα τις ουλές του ασφυκτικού «παραπετάσματος», δεν προσμετρούν τη σημασία της ευρωπαϊκής συνοχής θεωρώντας ότι η Ατλαντική Συμμαχία καλύπτει τις ανάγκες και τα συμφέροντά τους...

Οφείλει η ΕΕ, στο σύνολό της, να μην περιπλέξει τα πράγματα με σκεπτικισμούς και αναστολές. Σύμμαχος μεν των ΗΠΑ, αναγκαία όμως η ενίσχυση της στρατηγικής της εικόνας. Η συνοχή της ΕΕ είναι προαπαιτούμενο της συνοχής της Δύσης. Και αυτή η συνοχή είναι πολύ πιο σημαντική από κάποιες συμμαχίες που μπορεί να οδηγήσουν στη διάλυση του οράματος της ενότητας και των κοινών αξιών που κάποτε αποτελούσαν – τουλάχιστον θεωρητικά – τη συνεκτική ύλη του δυτικού κόσμου.